

foreslaede Beparelser uden større Skade kunde finde Sted. Men der er enkelte, som jeg er betænkelig ved, og atter andre, jeg maa modsætte mig efter de i Øjeblikket foreliggende Oplysninger. Jeg er saaledes imod at nedsætte Tilskuddet til Kommunerne med 1,200,000 Kr. Jeg synes for Resten ogsaa, at det er ret ejendommeligt, at man af et Tilskud paa 1,500,000 vil stryge de 1,200,000. Jeg synes, at det vilde have været konsekvent at stryge det hele, for det vidste man da, hvad var. Men kun at beholde 300,000 af 1,500,000 Kr. kan man slet ikke forsvare. Men naar jeg maa modsætte mig denne Nedsættelse, er det af den Grund, at hvis den bliver vedtagen, vil den absolut komme til at virke som en ekstra, ny Skat, og denne nye Skat vil endda komme til at falde haardest paa de mest trængende, de fattigste Kommuner. Jeg maa derfor efter de foreliggende Oplysninger absolut modsætte mig, at denne Bevilling bliver strøgen.

Der er selvfølgelig flere Beparelsesforslag, jeg ogsaa er imod. Saaledes skal jeg nævne Forslaget vedrørende Tilskuddet til Mergeltransport og Transport af Gødningskalk. Tillige er jeg imod at stryge Bevillingen til Præmier for ypperligt dyrkede Huslodder, men til alt dette vil der jo senere blive Lejlighed til at tage Stilling.

En Bevilling, som jeg i det mindste foreløbig ikke kan være med til at stryge, er Subventionen til Det forenede Dampskibsselskabs to Esbjerg—England-Router. Det drejer sig om en Bevilling paa lidt over 400,000 Kr. i alt. Nu ved jeg ikke rigtig, om det er Meningen, at den skal stryges i Øjeblikket. Den er i det mindste ikke optagen paa Finanslovsforslaget. Nu skal jeg ikke være Talsmand for Det forenede Dampskibsselskab, der sikkert har tjent mange Penge ved Staten og netop nu vil komme til at tjene mange flere, særlig paa Grund af de forhøjede Jernbanelakster. Det bliver Selskabet, der vil faa Gevinsten deraf i Stedet for Staten. Det er altsaa ikke for at holde Haanden over Selskabet, at jeg er højst betænkelig ved at stryge Bevillingen, men det er, fordi jeg anser det for sikkert, at det ikke gaar an at foretage noget her, før vi ere fuldstændig sikre paa, at vore letfordærlige Landbrugsprodukter kunne naa England lige saa hurtigt, i en lige saa tilfredsstillende Tilstand som nu og for rimelige Takster. Og en saadan Sikkerhed have vi, efter hvad jeg har kunnet forstaa, endnu ikke. Ved at høre den højtærede Landbrugsministers Udtalelser forleden Dag fik jeg det Indtryk, at der endnu ikke er

tilvejebragt nogen Sikkerhed for, at Routen kan blive besejlet paa en tilfredsstillende Maade. Den højtærede Minister udtalte nok, at Sagen var under Overvejelse, og at Ministeriet var villigt til at bistaa ved en Ordning; men det er sandelig ikke nok. Vi maa være sikre paa, at der ikke bliver et Hul nogetsteds, og derfor gaar det ikke an at stryge denne Subvention, før vi ere sikre paa at kunne faa disse Router besejlede paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade.

Jeg har saa et Par enkelte Bemærkninger til Flertallets Ordfører, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen). Jeg blev noget overrasket ved at høre det ærede Medlems indledende Foredrag ved Begyndelsen af denne Forhandling. Det ærede Medlem gjorde sig særlig Ulejlighed for at male den økonomiske Stilling her i Landet med saa gode, saa stærke og saa lyse Farver som overhovedet muligt, og navnlig lod han skinne stærkt igennem, at nu vare Forholdene og Tiderne særlig glimrende og særlig gunstige for det danske Landbrug. Saaledes blev han forstaaet af Medlemmerne her i Tinget, og han kunde heller ikke forstaaes anderledes. Jeg vil paa det stærkeste protestere mod en saadan Opfattelse. Jeg mener, det ærede Medlem savner Mandat til at tale paa Landbrugets Vegne. Naar han taler saaledes, taler han ikke paa det danske Landbrugs Vegne, og navnlig taler han ikke paa de smaa Landbrugeres Vegne, og hermed mener jeg særlig Gaardmænd og Husmænd. Dersom det ærede Medlem vil sondre Landmændene her i Landet i to Grupper, 90 pCt. af dem paa den ene Side og 10 pCt. paa den anden Side, saa kunde han muligvis faa Ret for de 10 pCt.s Vedkommende. Forholdet er nemlig det, at dette Aar har været et ganske godt Aar, ja, endogsaa et ualmindelig godt Aar for de store Gaarde med de gode og fede Jorder. Vi have haft store Kornpriser, og hele deres Landbrug er jo særlig baseret paa Kornsalg, ja, endogsaa paa Salg af Hø og Halm. Men for de smaa Landbrugere har Aaret i Aar absolut ikke været bedre end sædvanligt — ja, det er endogsaa et Spørgsmaal, om det ikke snarere har været ringere. Men det Landbrug, de store Gaardejere med de gode Jorder drive, er ikke det Landbrug, der gør den danske Jord frugtbarere og sætter den højt i Kultur. Det gør det Landbrug, de mindre Landbrugere drive, og for dem har Aaret, som sagt, absolut ikke været gunstigere end tidligere, ja, maaske endog ringere. Vi have ganske